

[Pelle Voigt]

officielt er, men vi må også – specielt i en situation, hvor vi står med flygtningeproblemer og andre ting – interessere os for, hvor mange boligenheder der rent faktisk kommer ud af det. Jeg synes personlig – jeg vil gerne høre boligministerens mening – at det, når så meget som en fjerdedel ikke bliver omsat til boligenheder, er overordentlig betænkeligt.

Så vil jeg sige til de Radikales ordfører, hr. Estrup, der undrede sig over, at man ikke havde løst disse problemer i et samråd eller på anden vis, at debatter i salen i hvert fald har den store fordel, at man her ikke alene kan stille spørgsmål til boligministeren, men også til Det Radikale Venstre. Jeg vil også meget gerne vide, hvad hr. Estrups holdning til denne udhuling af det faktiske byggeri i den almennyttige kvote er.

Jeg finder det forbløffende, at hr. Estrup, som udgør en del af boligministerens politiske grundlag i disse sager, har været i stand til at affinde sig med, at der i et helt år ikke er blevet taget skridt til at komme med en effektiv løsning på flygtningeboligproblemerne. Nu svarer boligministeren, at det vil ske så hurtigt, som det er fysisk muligt, når en række forhandlinger mellem en række instanser, som er dybt uenige om dette, engang er afsluttet. Det synes jeg ikke er særlig præcist.

I den anledning spørger jeg hr. Estrup: hvor lang er hr. Estrups tålmodighed i denne sag? Hvor lang tid skal vi blive ved med at vente, før man kan skride ind? Årsagen til, at jeg stiller det spørgsmål, er, at vi i SF ikke agter at vente længere, men selv vil fremsætte et færdigudarbejdet lovforslag til en løsning af disse problemer, fordi vi ganske enkelt har tabt tilliden til, at boligministeren vil være i stand til at forhandle sig frem til et forslag inden for en rimelig tid. Vi ved jo ikke, om der kommer et forslag, inden samlingen er slut, men vi ved i hvert fald med usvigelig sikkerhed, at man ikke kan nå at vedtage noget som helst, inden samlingen er slut. Så får vi sommerferie, så kommer der nye diskussioner, og vi har sikkert et folketingsvalg undervejs. Der kan ske utrolig mange ting, der vil trække denne sag i langdrag. Det synes vi er uacceptabelt, men vi vil gerne vide, hvor grænserne for Det Radikale Venstres tålmodighed går.

Så skal jeg til gengæld love hr. Estrup, at ikke alle bøger, jeg læser – det er nemlig

mange – skal blive præsenteret som emne for forespørgselsdebatter. Selv om titler som »Den guddommelige komedie« og en række store dramatiske værker naturligvis kunne påkalde sig interesse og opmærksomhed, skal vi nok drøfte det i et andet forum.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det er lige før, at jeg er ked af hr. Pelle Voigts sidste løfte, for det lyder, som om Folketinget går glip af nogle spændende forelæsnings.

Men det, jeg ville sige, var, at jeg synes, det er et godt problem, hr. Pelle Voigt tager op. Hvor lang tid kan vi tillade at der går vedrørende flygtningeproblemet? Som det fremgik af det, jeg sagde, er vi også foruroligere over tempoet i integrationsprocessen og over den kø, der er for at få løst problemet, men jeg var ikke klar over, at forespørgslen her i dag bl.a. skulle bruges til at stille spørgsmål til mig, for det kunne vi måske nok have klaret ad anden vej.

Jeg synes, at det var en god løsning, boligministeren gav boligudvalget i en redegørelse om, hvor vi er i denne sag. Denne løsning må formentlig kunne gennemføres hurtigt. På det grundlag synes jeg at der er mulighed for at tage stilling til, om tiden er ved at løbe fra os. Det ville jeg foretrække som den rimelige fremgangsmåde i denne sag.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg må indrømme, at det er lidt vanskeligt at forstå hr. Estrups holdning. Der foreligger en rapport fra boligministerens flygtningeudvalg. Vi ved, at ministeren agter på et eller andet tidspunkt i fremtiden at fremsætte et lovforslag, der baserer sig på konklusionerne i den rapport. Vi ved, at konklusionerne i den rapport ikke indeholder en løsning på de problemer, vi står over for. De indeholder, som ministeren sagde, noget om at løse det ad frivillighedens vej. Det er ikke noget, der kan virke i 1987 og begyndelsen af 1988 med tilstrækkelig effektivitet; det ved vi også. Det ved hr. Estrup også. Hvis hr. Estrup har stunder til at høre efter, ved han også, at det ikke løser problemerne.